

Crafting methods:

Repetitie: 22 januari (analyse)

Waar? Lokaal Karel de Grote Hogeschool

Wie? Emelie Moris en Ellen Dupré

Wanneer? 18u – 22u

Actors/ objects	<p>Ruimte: lokaal in Karel de Grote Hogeschool, banken en stoelen (aan de kant schuiven), zachte vloer, veel ruimte, tekst “twijfel” laptop, gsm</p> <p>Lichaam + stem</p> <p>Kledij: gemakkelijke kledij</p> <p><i>Tekst: “twijfel”</i></p> <p>Rollen: Emelie regisseert Ellen met de tekst van “twijfel” daarna samen gesprek voeren</p>
Activities	<p>→ <i>Oefeningen op het brengen van een tekst op een naturele manier. (bv. Slaperig tekst brengen, geen emotie tonen/niet bewegen, gehaast, echt tegen de oma zeggen,...)</i></p> <p>→ Gesprek Emelie over de essentie van de voorstelling/ het onderzoek.</p> <p>→ Gesprek over onze achtergrond in theater Om vanuit dit gesprek de tekst te kunnen brengen.</p>
Documentation	<p><i>Video’s van de oefeningen ‘tekst brengen’</i></p> <p>Verslag van het gesprek over de essentie + geluidsopname</p>
Data/ info/ knowledge	<p>Wat is de essentie van mijn onderzoek?</p> <p>Wat willen we vertellen?</p> <p>Waar ligt de grens tussen personage en actrice?</p> <p>Gaat het nog over stereotypering of is onze focus veranderd?</p> <p>Wanneer kunnen we spreken van een veilige omgeving?</p> <p>Wat is de KERN van het onderzoek?</p> <p>Hoe verschillend zijn Emelie en ik als spelers?</p> <p>Wat is de theaterachtergrond van Ellen en Emelie?</p>
Reflection	<ul style="list-style-type: none">• De focus is verandert van stereotypering naar grenzen• Volgens mij is stereotypering niet het grootste probleem, als dit met respect gebeurt. Mensen houden van herkenbaarheid in theater en stereotypering helpt daarbij. Het is een

maatschappelijk gegeven. We moeten er alleen voor opletten dat het stereotype niet schadelijk wordt voor de persoon zelf.

- Grenzen zijn voor iedereen anders

- De context rond een personage/ stuk moet kloppen dan kan er ontzettend veel. Het wordt onveilig voor spelers als de omgeving (regisseur, medespelers, publiek,...) je onveilig laten voelen

- Emelie en Ellen hebben beide een andere achtergrond in theater: Ellen is het meeste thuis in amateurtheater, waar er een verhaal verteld wordt, het letterlijke overheerst. Emelie komt vanuit een abstractere manier van theater maken en spelen, waar niet alles letterlijk wordt getoond, meer suggestief en vaak ook fysieker. → door dit inzicht werd de vorm van onze voorstelling bepaald. Ik wilde NIET dat de voorstelling de vorm van amateurtheater krijgt, omdat ik net daaruit wil stappen en tonen hoe het anders kan.

- Theater is educatie